

stand for nøje overvejelse. Instituttet skal drives på forretningsmæssig basis, og de fornødne udlånsmidler må, bortset fra grundfonden, tilvejebringes ved lån. For at begrænse risikoen for tab og for at kunne optage lån på rimelige vilkår vil det derfor være nødvendigt at fastsætte udlånsgrænsen med en vis forsigtighed. På den anden side gør den herskende knaphed på kapital på Færøerne og hensynet til fiskerierhvervets rentabilitet det ønskeligt, at udlånene dækker en rimelig andel af anskaffelsessummen for fartøjerne.

Det kan anføres, at for Norges fiskeribank, der driver en tilsvarende udlånsvirksomhed, er der ikke fastsat nogen maksimumsgrænse for belåningen, bl. a. med den begrundelse, at man måtte befrygte, at en sådan grænse i praksis også ville blive betragtet som en minimumsgrænse. Imidlertid ligger lånegrænsen faktisk fast på højest 50—60 pct. af vurderingssummen.

Efter en afvejelse af de forskellige hensyn har man ment at burde foreslå en maksimumsgrænse for udlån på 50 pct. af fartøjets vurderingssum.

Den resterende del af fartøjernes anskaffelsessum har man tænkt sig bør søges tilvejebragt ved, at staten og lagtinget yder henholdsvis 2. og 3. prioritetslån op til 80—85 pct. af værdien, medens resten tilvejebringes som egenkapital.

Man har ligeledes indhentet oplysninger om lånenes løbetid i Norges fiskeribank. Nogen lovbestemt grænse er ikke fastsat der, men i praksis ligger afdragstiden som hovedregel på 10 år. Undertiden er den noget kortere, helt ned til 2 år, og i særlige tilfælde kan den stige indtil 20 år.

Man har ment, at afdragstiden ud fra forretningsmæssige hensyn ikke bør sættes højere end 10 år, dog således at der er mulighed for at forlænge løbetiden til højst 15 år, hvis der under amortisationen indtræder særlige omstændigheder, der måtte nødvendiggøre dette.

Da udbetaling af lån i form af obligationer, som låntageren selv må søge afsat, eventuelt med kurs- tab, ikke hidtil har været kendt på Færøerne, har man ment, at lånene må udbetales kontant. Det ville endvidere være meget ønskeligt, om udbetalingerne kunne finde sted til parikurs. Dette vil imidlertid i hvert fald for tiden betinge en høj nominal rente, hvis størrelse dog ikke kan fastlægges på forhånd. Det kan oplyses, at Kongeriget Danmarks Fiskeribank, der ligeledes tilvejebringer sine udlånsmidler gennem optagelse af større, samlede lån hos enkelte institutioner, udlåner til en fast rente på 5 pct. p. a., medens kursen for lånene fastsættes under hensyntagen hertil og til den kurs og rentefod, hvortil banken selv har optaget lån. Afgørelsen

af, hvilken fremgangsmåde man vil følge, bør overlades til direktionen.

til § 12.

Uanset at instituttet ikke er opbygget som en debitorsammenslutning, har man ment at burde indføje en bestemmelse om solidarisk hæftelse både for at styrke tilliden til instituttets soliditet og derved opnå gunstigere lånevilkår og for at fremme fællesskabsfølelsen indenfor fiskerierhvervet.

Da et sådant solidarisk ansvar er noget nyt og ukendt på Færøerne, vil det muligvis være naturligt at begrænse den solidariske hæftelse til alene at gælde for grupper af fartøjer med ensartet risiko, således at f. eks. trawlerne danner en gruppe med fælles solidarisk hæftelse, kuttere og lineskibe en anden gruppe, og mindre fartøjer til hjemmefiskeri en tredje gruppe.

til § 13.

Til imødegåelse af eventuelle tab på udlån bør der oprettes et reservefond. Man har dog ment, at der bør være en mulighed for låntagerne til at få de hertil indbetalte indskud tilbagebetalt i det omfang, hvori fondens størrelse og forholdene iøvrigt måtte tale herfor. De nærmere regler herom må fastsættes i instituttets vedtægter.

til § 14.

Det har erfaringsmæssigt vist sig påkrævet at føre nøje tilsyn med pantsatte fartøjer for at sikre sig, at de vedligeholdes forsvarligt og bevarer deres værdi.

Da instituttets sikkerhed kan blive afhængig ikke alene af skibets værdi, men også af ejerens økonomiske soliditet i det hele, har man ment at måtte give instituttet adgang til at indkræve alle eventuelt fornødne økonomiske oplysninger om låntageren.

til § 17.

Denne paragraf, der indeholder hjemmel for instituttet til i tilfælde af misligholdelse at gøre udlæg i det pantsatte fartøj uden forudgående forligsmægling, rettergang og dom, svarer i hovedtrækkene til den bemyndigelse, der er tillagt Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

Det er en forudsætning, at der er adgang til at sælge de således overtagne panter såvel på Færøerne som udenfor disse.

til § 20.

For at billiggøre lånoptagelsen mest muligt har man ønsket at give stempelfrihed og fritagelse for